

בבא בתרא קע

הנותן מתנה לחבירו והחזיר לו את השטר

חכמים	רשב"ג	
מתנתו קיימת	חזרה מתנתו	
	נעשה כאומר לו : שדה זו נתונה לך כל זמן שהשטר בידך	רב אסי
אין אותיות נקנות במסירה	אותיות נקנות במסירה	רבה

הבנות שונות במחלוקת רבי ורשב"ג

קושי	רשב"ג	רבי	המקרה	בעל הדעה
	בחזקה	נידון בשטר	הבא לידון בשטר ובחזקה	
רשב"ג סותר את עצמו	אין אותיות נקנות במסירה	אותיות נקנות במסירה	שטר בשם של מישעה אחר	רב דימי
והא אמר רבי אבא : מודה היה רבי אלעזר במזוייף מתוכו שהוא פסול	כרבי מאיר, דאמר : עדי חתימה כרתי (והשטר פסול)	כרבי אלעזר, דאמר : עדי מסירה כרתי (יביא עדים שראו שמסרו לו את השטר)	כגון שנמצא אחד מהן קרוב או פסול	אביי
	כרבי מאיר, דאמר : עדי חתימה כרתי	כרבי אלעזר, דאמר : עדי מסירה כרתי	בשטר שאין עליו עדים כלל	רבי אבינא
(ראה מטה)	צריך לקיימו	מודה בשטר שכתבו - אין צריך לקיימו	בעל השדה מודה שכתב את השטר אך טוען שלא נתן לתובע את השטר	אפשרות נוספת
	אין צריך לברר ולכן אפשר להוכיח על ידי חזקה בלבד	צריך לברר ולכן צריך להוכיח על ידי שטר	אמר שיש לו שטר וחזקה - האם צריך לברר דבריו	אפשרות נוספת

קושי על האפשרות הרביעית : והא איפכא שמעינן להו !

רבן שמעון בן גמליאל	רבי	
יחלוקו	יתקיים השטר בחותמיו	שנים אדוקין בשטר, מלוה אומר שלי הוא ונפל ממני ומצאתו, ולוה אומר שלך הוא ופרעתיו לך
	ולית ליה לרבי הא דתנן : שנים אוחזין בטלית, זה אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה - זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה, ויחלוקו ?	קושי
מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו, ויחלוקו!	מודה בשטר שכתבו צריך לקיימו, ואי מקיים ליה - גבי פלגא, ואי לא - חספא בעלמא הוא	תירוץ - במקוויים דכולי עלמא לא פליגי דיחלוקו כי פליגי - בשאינו מקוויים

תירוץ : איפוך.

